

Udskriftsdato: 24. december 2025

KEN nr 9386 af 15/03/1997 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-54-97 om institutionsudgift - ortopædisk fodtøj - hjælpemiddel - personlige hjælpemidler

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 201813-95

Ankestyrelsens principafgørelse O-54-97 om institutionsudgift - ortopædisk fodtøj - hjælpemiddel - personlige hjælpemidler

Resume:

Hjælp til ortopædisk fodtøj skulle ydes efter bistandslovens § 58, og ikke som en institutionsudgift. Begrundelse var, at ortopædisk fodtøj var et hjælpemiddel, der skulle anvendes til ansøgerens personlige brug, var lavet efter specialmål til denne og skulle bæres på kroppen.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

15-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 58, stk. 2

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 174 af 25. august 1994 om betalingsregler i institutioner efter bistandslovens § 112, stk. 1 og 2 - pkt. 56-58

Socialstyrelsens vejledning nr. 1 af 14. juni 1988 om ydelse af hjælpemidler i henhold til bistandslovens § 58 - pkt. 4.5.6

Sagsfremstilling:

Ansøgeren havde ophold på en institution under bistandslovens § 112, stk. 1. for psykisk handicappede. Beboerne havde udover de psykiske handicaps også en række forskellige, mere eller mindre alvorlige fysiske handicap. I ansøgerens tilfælde var der tale om problemer med tågang på venstre side, hvorfor der var fundet indikation for varig brug af håndsytet fodtøj.

Institutionen havde tidligere afholdt udgifterne til ansøgerens ortopædiske fodtøj. Efter at beboerne på institutioner fik udbetalt deres pensioner og selv skulle afholde en række udgifter, fremsendte Institutionen på ansøgerens vegne ansøgning om ortopædisk fodtøj til kommunen.

Kommunen gav afslag med den begrundelse, at kommunen var af den opfattelse, at der ikke var tale om et særligt individuelt fremstillet hjælpemiddel, der skulle ydes efter bistandslovens § 58.

Ankenævnet ændrede kommunens afgørelse, således at kommunen pålagdes at yde det ortopædiske fodtøj.

----- (*) SM O-79-89 ophæves. Se også SM | | O-52-96. |----- På baggrund af speciallægeudtalelse samt udtalelse fra ankenævnets ortopædkirurgiske lægekonsulent var det ankenævnets opfattelse, at ansøgerens lidelse var af en så alvorlig karakter, at den berettigede til håndsytet fodtøj. Det var endvidere ankenævnets opfattelse, at ortopædisk fodtøj var et personligt, kropsbåret hjælpemiddel, der burde afholdes efter bistandslovens § 58 og således ikke var en institutionsudgift.

Ankenævnet lagde herved vægt på, at der ifølge en udtalelse fra Socialministeriet med udlægning af pensionsudbetalingen til institutionsbeboere var sket en ændring i grundlaget for den eksisterende praksis, således at personlige, kropsbårne hjælpemidler fremover skulle bevilges efter bistandslovens § 58. Ankenævnet lagde endvidere vægt på, at pensionsudbetalingen var indført med det formål at øge beboernes valgfrihed og selvstændighed og at opnå en højere grad af ligestilling af institutionsbeboere med andre. Ankenævnet henviste endvidere til pkt. 56-58 i Socialministeriets vejledning nr. 174 af 25. august 1994 om betalingsregler i institutioner efter bistandslovens § 112, stk. 1 og 2. Ankenævnet tog ved afgørelsen ikke stilling til, hvor mange par ortopædiske sko, der skulle bevilges.

I klagen til Ankestyrelsen anførte kommunen bl.a., at kommunen skønnede, at ankenævnets afgørelse var forkert, idet der ikke var sket nogen lovændring, der begrundede, at der skulle ses bort fra selve loven og Socialstyrelsens vejledning nr. 1 af 14. juni 1988 og SM 0-79-89. Det blev desuden anført, at hjælpemidler til personer med ophold i amtskommunal institution for psykisk udviklingshæmmede skulle afholdes som en institutionsudgift, og at hjælpemidler altid havde været en del af institutionsudgiften på disse særlige institutioner og også blev indregnet i bloktilskuddet, da særfor sorgen blev udlagt.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der med udlægning af pensionsudbetalingen til institutionsbeboere var sket en ændring af praksis, således at personlige, kropsbårne hjælpemidler skulle bevilges efter bistandslovens § 58.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke grundlag for at ændre ankenævnets afgørelse.

Ankestyrelsen lagde til grund, at ansøgeren opfyldte betingelserne i bistandslovens § 58 for støtte til ortopædiske sko, idet klagen kun vedrørte, hvorvidt institutionen eller kommunen skulle afholde udgiften.

Ankestyrelsen begrundede afgørelsen med, at ortopædisk fodtøj var et hjælpemiddel, der skulle anvendes til ansøgerens personlige brug, var lavet efter specialmål til denne og blev båret på kroppen. Når det drejer sig om personlige kropsbårne hjælpemidler fremgik det allerede af Socialstyrelsens vejledning nr. 1 af 14. juni 1988, at disse ydes efter § 58.

Dette var i forbindelse med indførelse af regler om udbetaling af pension til beboere i plejehjem m.v., yderligere blevet præciseret i Socialministeriets vejledning nr. 174 af 25. august 1994 om betalingsregler i institutioner efter bistandslovens § 112, stk. 1 og 2, punkterne 56-58. På denne baggrund ændrede Ankestyrelsen hermed sin hidtidige praksis, som fremgik af SM 0-79-89, således at denne udgår.

Ankestyrelsen tiltrådte således ankenævnets afgørelse.